

ЕКОЛОГІЧНЕ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Анотація

Створення дієвої системи охорони навколишнього середовища є невід'ємною складовою соціально-економічного розвитку держави. Вирішуючи питання власного добробуту, людство майже не враховує фактор екологічної безпеки, ставлячи при цьому економічну безпеку на перше місце. Тому на сучасному етапі розвитку економіки темпи забруднення екосистеми постійно зростають. На сьогодні стан навколишнього природного середовища такий, що потребує здійснення невідкладного комплексу природоохоронних заходів з боку держави з метою покращання екологічної ситуації, що склалася. І на перший план у цьому питанні виходить механізм фінансування природоохоронних заходів, стимулювання використання еколого-безпечних технологій, інноваційних напрацювань, спрямованих на збереження довкілля. Втілення зазначених напрямів засноване на податкових (екологічних) платежах. Існує об'єктивна необхідність у широкому використанні екологічних податків, адже вони в комплексі з іншими економічними інструментами у світовій практиці ефективно і широко використовуються як непрямі інструменти впливу на поведінку підприємств-забруднювачів з метою зниження ними антропогенного навантаження на навколишнє природне середовище, підвищення енергоефективності та раціонального використання природних ресурсів.

Ключові слова: екологічне оподаткування, довкілля, забруднення, ставка податку, природні ресурси, фіскальна ефективність, відходи.

К. Л. Багрій, к.э.н., доцент,
Черновицкий торгово-экономический институт КНТЭУ,
г. Черновцы

ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ НАЛОГООБЛОЖЕНИЕ В УКРАИНЕ: СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Аннотация

Создание действенной системы охраны окружающей среды является неотъемлемой составляющей социально-экономического развития государства. Решая вопрос собственного благосостояния, человечество почти не учитывает фактор экологической безопасности, ставя при этом экономическую безопасность на первое место. Поэтому на современном этапе развития экономики темпы загрязнения экосистемы постоянно растут. На сегодня состояние окружающей природной среды такой, что требует осуществления неотложного комплекса природоохранных мероприятий со стороны государства с целью улучшения экологической ситуации. И на первый план в этом вопросе выходит механизм финансирования природоохранных мероприятий, стимулирование использования эколого-безопасных технологий, инновационных разработок, направленных на сохранение окружающей среды. Воплощение указанных направлений основано на налоговых (экологических) платежах. Существует объективная необходимость в широком использовании экологических налогов, ведь они в комплексе с другими экономическими инструментами в мировой практике эффективно и широко используются как косвенные инструменты влияния на поведение предприятий-загрязнителей с целью снижения ими антропогенной нагрузки на окружающую среду, повышение энергоэффективности и рационального использования природных ресурсов.

Ключевые слова: екологічне налогообложення, оточуюча середина, забруднення, ставка податку, природні ресурси, фискальна ефективність, відходи.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку економіки країни важливе місце посідає вирішення екологічних питань. Унаслідок складної екологічної ситуації, що склалася в Україні, доцільним є посилення заходів екологічного регулювання у країні, у тому числі за допомогою екологічного оподаткування. Для вирішення цього актуального питання, а саме покращання екологічної ситуації в країні, запроваджуються екологічні податки, покликані зменшити забруднення навколишнього природного середовища. Саме вони слугуватимуть економічним стимулом до переобладнання виробництва, що спричиняє менше забруднення довкілля та зменшення використання природних ресурсів.

На сьогодні в Україні як у науковому середовищі, так і в законодавчій сфері не сформовано єдиного підходу до складу екологічних податкових платежів, не визначено відповідного податкового режиму екологічного оподаткування та не розроблено напрямів підвищення їх фискальної ефективності.

Аналіз останніх джерел і публікацій. Потрібно зазначити, що питання, пов'язані з використанням екологічних податків, їх застосуванням, знайшли своє відображення в роботах як вітчизняних, так і зарубіжних вчених: Г. Білецької, М. Трубіної, І. Криницького [1], М. Коваленко [2], В. Мандрик, У. Новак [3], Т. Мацієвич [4], Н. Новицької [5], К. Ритікової [6], Д. Фулертон, А. Лейцестера, С. Сміта [7].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас необхідно зазначити, що на сьогодні триває реформування податкової системи України, у якій екологічні податки повинні зайняти належне, вагоме місце, тому потребують розробки та подальшого нормотворчого втілення саме фискальні та адміністративні аспекти екологічного оподаткування. У зв'язку з цим розвиток національної економіки в умовах інтеграційних процесів, що відбуваються, має відповідати сучасним вимогам цивілізованого світу та спрямовуватися на збереження довкілля для теперішніх і майбутніх поколінь.

Метою даного дослідження є пошук основних напрямів підвищення фискальної ефективності справляння екологічного податку в Україні.

Виклад основного матеріалу. Одним із перших екологічних податків, запроваджених в Україні, став збір за забруднення навколишнього природного середовища, запроваджений у 1991 році Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» [8]. Основою його змісту стали концепція та методика розрахунку економічного збитку від забруднення навколишнього природного середовища, розроблена ще в радянські часи фахівцями сумської школи економістів-екологів.

Досліджуючи українську практику функціонування збору за забруднення навколишнього природного середовища, підкреслимо, що ним неповною мірою виконувалися регулятивна та фіскальна функції. Середнє значення частки збору за період 2002-2009 рр. у ВВП становило 0,11%, у доходах бюджету – 0,39%, податкових надходженнях – 0,53%, що свідчило про його низьке фіскальне значення [3].

Зокрема, збір не впливав на базу оподаткування щодо зменшення, регулятивна функція збору виконувалася неповною мірою, нормативи були низькими та не стимулювали підприємства до інвестицій природоохоронного спрямування. Суб'єктам господарювання більш економічно вигідно було сплатити штраф за понадлімітне забруднення, ніж перейти на ресурсозберігаючі технології. Таким чином, практика функціонування збору за забруднення навколишнього природного середовища довела його низьку ефективність та створила передумови для нагального реформування законодавчої сфери екологічного оподаткування [5].

З ухваленням у 2010 р. Податкового кодексу (далі – ПК України) збір за забруднення навколишнього природного середовища трансформувався в екологічний податок (розділ VIII ПК України) та набув інноваційних ознак [9]. Крім того, до податків екологічного спрямування потрібно віднести (табл. 1):

Таблиця 1

Класифікація податків екологічного характеру в Україні

Категорія	Податки згідно з ПК України
Енергетика	Акцизний податок (нафтопродукти, скраплений газ)
	Мито (нафтопродукти)
	Збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію
	Збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності
	Екологічний податок (реалізація пального, а також податок за викиди двоокису вуглецю стаціонарними джерелами)
Транспорт	Збір за першу реєстрацію транспортного засобу
	Акцизний податок (транспортні засоби)
	Мито (транспортні засоби)
	Збір за місця для паркування транспортних засобів
Ресурси	Плата за землю
	Рентна плата за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні
	Збір за спеціальне використання лісових ресурсів
	Збір за спеціальне використання води
	Плата за користування надрами
Забруднення	Збір за користування радіочастотним ресурсом України
	Екологічний податок (крім реалізації пального, а також податку за викиди двоокису вуглецю стаціонарними джерелами)

Згідно з п. 14.1.57 ПК України, «екологічний податок» – це загальнодержавний обов'язковий платіж, що справляється з фактичних обсягів викидів в атмосферне повітря, скидів у водні об'єкти забруднюючих речовин, розміщення відходів, фактичного обсягу радіоактивних відходів, що тимчасово зберігаються їх виробниками, фактичного обсягу утворених радіоактивних відходів та з фактичного обсягу радіоактивних відходів, накопичених до 1 квітня 2009 року [9].

Позитивним у ПК України стало розширення бази оподаткування завдяки запровадженню оподаткування екологічним податком викидів двоокису вуглецю, спрощення порядку розрахунку екологічного податку шляхом уніфікації системи підвищувальних коефіцієнтів та врахування їх у базових ставках податку. Крім того, здійснено перехід до стягнення податку з пересувних джерел забруднення через податкових агентів (оптових та роздрібних продавців палива), запроваджено поетапне зростання ставок податку. Зокрема, з 1 січня 2013 року ставки екологічного податку становлять 75% від ставок, передбачених статтями 243-246 ПК України. У 2012 році вони становили 50%, а з 01.01.2014 р. – 100% від ставок, передбачених ПК України. Також позитивним є підвищення ставок податку за розміщення окремих видів надзвичайно небезпечних відходів.

Загалом зазнали змін ставки податків: за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення; за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти; за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах; за утворення радіоактивних відходів; за тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії термін.

Законом України від 24 грудня 2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» (далі – Закон) проіндексовано ставки екологічного податку, що діяли у 2015 році. Таким чином, індексація ставок екологічного податку для визначення податкових зобов'язань, що виникли з 1 січня 2016 року, така [10]:

1) викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення (крім двоокису вуглецю), що затверджені п. 243.1-243.3 ст. 243 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), на 26,71%, а за викиди двоокису вуглецю (п. 243.4 ст. 243 Кодексу) – на 26,92% (п. 59 розд. I Закону);

2) скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти (п. 245.1-245.2 ст. 245 Кодексу) – на 26,72% (п. 60 розд. I Закону);

3) розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах (п. 246.1-246.2 ст. 246 Кодексу) – на 25,81-26,81% (п. 61 розд. I Закону);

4) утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) (п. 247.1 ст. 247 Кодексу) – на 26,7% (п. 62 розд. I Закону);

5) тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк (п. 248.1 ст. 248 Кодексу) – на 26,7% (п. 63 розд. I Закону).

Звертаємо увагу, що за податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли для виробників електроенергії на теплоелектроцентралях та ТЕС з 1 січня 2016 року ставки податку становлять 100% від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодексу (абз. четвертий п. 2 підрозд. 5 розд. XX Кодексу).

Водночас варто зауважити, що правовий механізм екологічного податку не є досконалим, майже кожний його елемент тією чи іншою мірою потребує доопрацювання, а тому пошук ефективних шляхів розв'язання наявних правових колізій стає нагальною потребою сьогодення. У контексті дослідження звернемо увагу на основні проблемні моменти.

Підпункт 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 ПК України визначає як об'єкт, так і базу оподаткування, а також обсяги та види забруднюючих речовин, що викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами. Варто зауважити, що це досить спірне положення, як стосовно об'єкта, так і відносно бази екологічного податку. По-перше, так нівелюється індивідуалізація щодо зазначених елементів податково-правового механізму. Отже, порушуються вимоги п. 7.1 ст. 7 ПК України і нам пропонується певна об'єднана конструкція. По-друге, навряд чи наведений підхід відповідає загальній концепції, обраній законодавцем при закріпленні цих обов'язкових елементів податку в Податковому кодексі України (ст. 22 «Об'єкт оподаткування» і ст. 23 «База оподаткування»). Виходячи з базових дефініцій, під об'єктом оподаткування потрібно розуміти забруднюючі речовини, що викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, а під базою оподаткування – конкретну фізичну характеристику (обсяг) таких забруднюючих речовин за кожним різновидом.

Крім того, у ст. 242 ПК України не тільки не наводиться детальний перелік забруднюючих речовин, але й не конкретизовано їх різновиди. Законодавець пішов шляхом їх диференціації та закріплення в ст.ст. 243-248 ПК України. Вважаємо, що такий підхід потребує трансформації ст. 242 ПК України та побудови її як відсильної за формою (способом) викладення [9]. Саме тому, на наш погляд, доцільно провести відповідну корекцію ст. 242 ПК України.

Також варто зазначити, що 19 вересня 2016 року Кабінет Міністрів України подав до Верховної Ради України проект Державного бюджету

на 2017 рік. Запропонований Урядом бюджет демонструє перекіс зростання видатків у сфері охорони довкілля за рахунок адміністративно-управлінських та недофінансування низки важливих завдань у цій сфері [11].

Отже, у сфері охорони довкілля проектом Державного бюджету серед іншого пропонується наступне: доходи від екологічного податку зростуть на 1,4 млрд. грн, або 22% порівняно з 2016 роком, насамперед за рахунок індексації ставок. Водночас, проектом пропонується зупинити на 2017 р. дію ст. 4 ЗУ «Про поводження з радіоактивними відходами», згідно з якою екологічний податок, що справляється за утворення та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів, визначався джерелом Державного фонду поводження з радіоактивними відходами. Дана пропозиція нівелює цільове призначення відповідного податку.

Видатки Мінприроди і підзвітних йому відомств зростуть на 5,3 млрд. грн, або 15% порівняно з поточним роком. Детальніший аналіз демонструє також збільшення адміністративно-управлінських видатків, зокрема на 72% зростуть видатки за бюджетними програмами «Керівництво і управління» у сферах підзвітних Мінприроди відомств. Щодо власне природоохоронних напрямків, то ріст фінансування очікується в межах програм «Збереження природно-заповідного фонду» і «Підтримка екологічно безпечного стану у зонах відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення» відповідно на 39% і 67%, тоді як фінансування наступних програм «Здійснення природоохоронних заходів» та «Державна підтримка заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів (збільшення абсорбції) парникових газів, у тому числі на утеплення приміщень закладів» скоротиться відповідно на 16% і 80%.

Стосовно підвищення фіскальної ефективності екологічного податку, то потрібно зазначити, що ставки екологічного податку за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях та на об'єктах (ст. 246 ПК України), а також ставки екологічного податку на скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти в Україні є на порядок нижчими, ніж у країнах ЄС. Такий рівень зазначених ставок не сприяє виконанню екологічним податком ані фіскальної, ані природоохоронної, ані стимулюючої функцій. У підсумку Україна має катастрофічну екологічну ситуацію і перебуває на 87 позиції зі 106 країн за індексом екологічної складової сталого розвитку. Надходження з екологічного податку є незначними, а забруднювачі не стимулюються до скорочення обсягів викидів. Для виправлення ситуації доцільним є:

– підвищення ставок за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях та на об'єктах щонайменше у 10 разів;

– підвищення ставок за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти щонайменше у 10 разів зі збільшенням коефіцієнта для закритих водойм (п.245.4 ст. 245 ПК України) до 3 (уточнення величини коефіцієнта потребує консультацій з екологами) [1].

Стосовно розширення бази та підвищення екологічної ефективності екологічного податку слід зазначити, що у всіх країнах ЄС діє система оподаткування шкідливих для довкілля товарів (гальванічні елементи, акумулятори, побутова техніка, мастильні матеріали, шини тощо). В Україні зазначені товари не є об'єктом оподаткування як екологічно шкідливі. Діє в ЄС і система стимулювання вторинної переробки пакувальних матеріалів через звільнення від оподаткування виробників, які налагодили господарську систему прийому та вторинної переробки тари та пакувальних матеріалів. Тому доцільно ввести в Україні систему оподаткування виробництва та імпорту, стимулювання вторинної переробки тари та пакувальних матеріалів, а також оподаткування шкідливих для довкілля товарів.

Серед інструментів, спрямованих на стимулювання зниження навантаження на навколишнє природне середовище за рахунок використання фіскальних важелів, необхідно виділити:

- оподаткування імпорту товарів, які є джерелом забруднення довкілля;
- розширення кола податкових агентів, які сплачують екологічний податок;
- екологічне оподаткування готової продукції, наприклад, енергоносіїв, холодильників, акумуляторних батарей та пакувальних матеріалів;
- екологічний акцизний збір на екологічно шкідливі у виробництві та споживанні товари;
- пільгове кредитування (шляхом зниження відсотка за користування кредитом або безвідсоткове надання кредитних ресурсів);
- використання стимулятивних цін та надбавок за екологічно чисту продукцію;
- штрафи за екологічні правопорушення.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Спираючись на багаторічний позитивний досвід європейських країн, можна стверджувати, що використання податкових засобів заохочення екологізації виробничих процесів дозволяє значно покращити екологічну ситуацію.

Прийняття Податкового кодексу України обумовило трансформацію збору за забруднення довкілля в екологічний податок. Система екологічного оподаткування відбиває взаємозалежність негативного

впливу на довкілля (обсяги, види, категорія викидів та скидів) і ставок оподаткування (система диференційованих ставок), що сприяє прогресивності екологічного оподаткування.

Для удосконалення системи екологічного оподаткування в підвищенні рівня екологічної безпеки необхідно збільшити ставки на наявні види податків до європейського рівня та кількість видів екологічних податків, зокрема якнайскоріше ввести податок на продукцію, яка негативно впливає на довкілля з одночасним вдосконаленням системи штрафів за екологічні порушення.

Перспективи подальших розвідок полягають у дослідженні різних видів податкових пільг, пільгових позичок та пільгового кредиту з метою підтримки та стимулювання природоохоронної діяльності суб'єктів господарювання в Україні.

Список використаних джерел:

1. Білецька Г. М. Нормотворчі напрями підвищення фіскальної ефективності справляння екологічного податку в Україні / Г. М. Білецька, М. В. Трубіна, І. Є. Криницький [та ін.]. – Ірпінь : НДІ фінансового права, 2013. – 32 с.

2. Коваленко М. А. Євроінтеграція і екологічна політика: невідкладні завдання і план дій для України / М. А. Коваленко, Т. О. Мацієвич // Економічна конвергенція країн Європейського Союзу: досвід та перспективи для України: [монографія] / За редакцією В. І. Покотилової. – Херсон : ПП Вишемирський В. С., 2013. – 326 с.

3. Мандрик В. О. Новий екологічний податок в Україні: стан і напрями удосконалення / В. О. Мандрик, У. П. Новак // Збірник науково-технічних праць. – 2011. – Вип. 21.9.

4. Мацієвич Т. О. Екологічне оподаткування: зарубіжний досвід та завдання для України / Т. О. Мацієвич // Актуальні аспекти розвитку підприємств аграрної сфери: облік, аудит та фінансування: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції викладачів, молодих учених та студентів 18-19 листопада 2013 р. – Херсон : Гринь Д. С, 2013. – С. 55-60.

5. Новицька Н. В. Дослідження регулюючої функції збору за забруднення НПС як інструменту екологізації національної економіки України / Н. В. Новицька // Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право). – 2011. – С. 187-194.

6. Ритікова К. А. Світовий досвід застосування екологічних податків [Електронний ресурс] / К. А. Ритікова. – Режим доступу : <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/12525>.

7. Don Fullerton Environmental taxes. Available at : <http://www.nber.org/papers/w14197.pdf>

8. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25.06.1991 р. № 1264-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1264-12>

9. Податковий кодекс України (з наступними змінами і доповненнями), прийнятий Верховною Радою України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

10. У 2016 році змінено ставки екологічного податку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://tyachiv-rda.gov.ua/index.php/oficijni-dokumenty/3742--2016.html>

11. Державний бюджет 2017 і охорона довкілля [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ecoclubua.com/2016/10/derzhavnyj-byudzhet-2017-i-ohorona-dovkillya/>

Konon Bagrii, Candidate of Economic Sciences,
Chernivtsi Institute of Trade and Economics of KNUTE
Chernivtsi

ENVIRONMENTAL TAXATION IN UKRAINE: STATE AND PROSPECTS

Summary

Creation of an effective system of environmental protection is an integral part of socio-economic development of a country. Solving the problem of one's own welfare, mankind hardly account the fact of environmental safety, putting the economic security first. Therefore, at the present stage of economic development rates of ecosystems contamination are constantly increasing. Today the state of environment requires urgent implementation of environmental measures from the government to improve the given environmental situation. At the forefront of this issue is the mechanism of environmental activities financing, promotion of the use of eco-friendly technologies, innovative developments aimed at preserving the environment, implementation of these directions based on tax (environmental) payments. There is an objective need in wide use of environmental taxes, as they together with other economic instruments in the world practice are effectively and widely used as an indirect instrument of influence on the behavior of polluters to reduce the anthropogenic impact on the environment, energy efficiency and sustainable use of natural resources.

Keywords: environmental tax, environment, pollution, tax rate, natural resources, fiscal efficiency, waste.

References:

1. Biletska, G.M. (2013). Normotvorchi napriamy pidvyschennia fiskal'noi efektyvnosti spravliannia ekolohichnoho podatku v Ukraini [Norm-setting ways of increasing fiscal efficiency in levying environmental tax Ukraine]. NDI finansovoho prava, Irpen, 32 p. (in Ukr.).
2. Kovalenko, M.A., Matsievich, T.O. (2013). European integration and environmental policy: urgent problem and action plan for Ukraine. Ekonomichna konverhentsiia krain Yevropejs'koho Soiuzu: dosvid ta perspektyvy dlia Ukrainy [Economic convergence in the European Union: experience and prospects for Ukraine]. Kherson, 326 p. (in Ukr.).
3. Mandryk, V.O., Novak, U.P. (2011). New environmental tax in Ukraine: Status and trends of improvement. Zbirnyk nauko-ve-tekhnichnykh prats' [The collection of scientific works], vol. 21.9. (in Ukr.).
4. Matsievich, T.O. (2013). Environmental taxation: international experience and tasks for Ukraine. Aktual'ni aspekty rozvytku pidpriemstv ahrarnoi sfery: oblik, audyt ta finansuvannia. Materialy II Vseukrains'koi nauko-ve-praktychnoi internet-konferentsii vykladachiv, molodykh uchenykh ta studentiv [Actual aspects of agrarian business areas: accounting, auditing and finance. Materials II Ukrainian scientific-practical Internet conference of teachers, young scientists and students]. Kherson, Ukraine, pp. 55-60 (in Ukr.).
5. Novitskaya, N.V. (2011). Research regulating the collection of NPS pollution as a tool for greening the national economy of Ukraine. Naukovyj visnyk Natsional'noho universytetu DPS Ukrainy (ekonomika, pravo). [Scientific Bulletin of National University of STS of Ukraine (economics, law)], pp. 187-194 (in Ukr.).
6. Rytikova, K.A. (2014). World experience with environmental taxes. Available at: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/12525>. (Accessed 30 Sep. 2016) (in Ukr.).
7. Don Fullerton (2008). Environmental taxes. Available at: <http://www.nber.org/papers/w14197.pdf> (Accessed 30 Sep. 2016).
8. Legislation Ukraine (1991). Environmental Protection. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1264-12> (Accessed 21 Oct. 2016) (in Ukr.).

9. Legislation Ukraine (2010). Tax Code of Ukraine. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (Accessed 21 Oct. 2016) (in Ukr.).

10. Tyachiv-rda (2016). In 2016 the rate of change environmental tax. Available at: <http://tyachiv-rda.gov.ua/index.php/oficijni-dokumenti/3742--2016.html> (Accessed 3 Nov. 2016) (in Ukr.).

11. Green wave (2016). The 2017 State Budget and the environment. Available at: <http://ecoclubua.com/2016/10/derzhavnyj-byudzheth-2017-i-ohorona-dovkil-lya/> (Accessed 3 Nov. 2016) (in Ukr.).

УДК 336.1

О. В. Жадан,

Науково-дослідний фінансовий інститут
Державної навчально-наукової установи «Академія фінансового
управління»,
м. Київ

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ НАДХОДЖЕНЬ ДО МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Анотація

Розглянуто особливості фінансового контролю за повнотою та своєчасністю надходження коштів до місцевих бюджетів. У зв'язку з погіршенням стану наповнення доходної бази місцевих бюджетів виникла необхідність посилення фінансового контролю за виконанням доходної частини місцевих бюджетів, зокрема, контролю за своєчасністю та повнотою надходжень до місцевих бюджетів. Сформульовано перелік питань для включення до Методичних рекомендацій для використання органами державного фінансового контролю під час перевірки виконання місцевих бюджетів за доходами. Запропоновано зміни до Бюджетного кодексу України та Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні»; доповнення до переліку повноважень органів державного фінансового контролю щодо перевірки законності та правильності зарахування надходжень до місцевих бюджетів.

Ключові слова: фінансовий контроль; доходи місцевого бюджету; фіскальні органи, повнота сплати податків і зборів, своєчасність перерахування податків; земельний податок.

Е. В. Жадан,

Научно-исследовательский финансовый институт
Государственного учебно-научного учреждения «Академия
финансового управления»,
г. Киев

ФИНАНСОВЫЙ КОНТРОЛЬ ЗА ОСУЩЕСТВЛЕНИЕМ ПОСТУПЛЕНИЙ В МЕСТНЫЕ БЮДЖЕТЫ

Аннотация

Рассмотрены особенности финансового контроля за полнотой и своевременностью поступления средств в местные бюджеты. В связи с ухудшением состояния наполнения доходной базы местных бюджетов возникла необходимость повышения качества финансового контроля за